Paris 16 februarie 1979

= Mult stimate domnule Papanace =

Domnul Vagaescu îmi telefonează în acest moment că nu puteţi veni la Milano. Regret mult. Mi-ar fi plăcut să stăm puţin de vorbă – de taină cum spun ţăranii munteni din Argeşul meu –. Fiindcă nu am avut acest prilej, vă scriu într'o singură problemă, din acelea pe care voiam să le examinez cu dumneavoastră:

Dar mai întâi partea informativă. Văzând că nu mă pot convinge să plec din Consiliu, cu atacurile lor mârşave, adversarii Consiliului au început o campanie contra lui pe tema prezenţei „fasciştilor" în el.

Nu ne deranjau duşmanii mai vechi şi mai noi dacă ei s'ar fi mărginit de clevetire de la om la om. Dar au început să dea „informaţii" guvernelor străine, fiindcă unii dintre ei sunt vechi colaboratori ai serviciilor speciale franco-anglo-americane. Sunt cam două săptămâni, am primit vizita unei persoane calificate, care mi-a cerut să-i spun cum, din cine este format Consiliul şi ce vrea. Am înţeles ce voia şi l-am lămurit, făcând mai ales deosebirea totală între grupul Sima şi legionarii care sunt în Consiliu. Publicaţiile simiste cu atacurile contra mea mi-au fost de folos. Persecuţiunile lor de care am fost întrebat, nu se pot imputa celor care sunt membri ai Consiliului. A plecat convins. Cel puţin aşa mi-a spus.

–

4) Acțiunea Koste-Rațiu contra noastră (începând cu mine), a avut prelungiri la Free Europe. De aceea mi s'a refuzat transmiterea în țară a mesagiului de anul nou din partea Consiliului, deși îl înregistrasem la München, direct de la Paris. Corespondentul lui Free Europe la München a dat un amplu reportagiu despre comemorarea zilei de 24 ianuarie, făcută de Koste-Rațiu cu ample extrase din discursul lui Rațiu - eminentul om de afaceri, bine cunoscut pentru nivelul lui intelectual și moral - dar n'a spus decât două cuvinte - amintind-o și atât - despre frumoasa serbare organizată de Consiliul din America. Presupun că ați fost informat de scrisoarea ce am trimis lui Carter, prin prietenii din America, în chestiunea aceasta. Acum câte-va zile am scris lui Noel Bernard rugându-l să-mi dea o informație despre memoriul ce eu am prezentat tot pentru Președintele Republicii Franceze în chestia agitației maghiare. Nu cred să transmită ceva. Am vrut să am încă o piesă la dosarul nemulțumirilor noastre pentru discriminarea ce se face față de noi și contra Consiliului: Național-socialiștii, liberalii și noi, național-țărăniștii, credem că este un interes politic major să neutralizăm această campanie, introducând în Consiliu un evreu, cel mult doi, din România.
În conjunctura internațională actuală, opinia occidentală este sensibilă la insinuări că cele ce în țara mea [illegible]. Vom fi forti-zați, mai ales în America, în acțiunea noastră. Azi

punctele de sprijin occidentale în Orientul Mijlociu sunt destabilizate. Aceasta face să devină mai importantă baza pe care o constituie Israelul în acea regiune, dar și să crească pericolele pe care Statul evreiesc le va întâmpina. Dar nenorocire între Romania și Evrei; Occidentul nu ne va alege pe noi. Cu toate persecuțiunile îndurate de Evrei sub regimul comunist în Romania, acesta a fost atât, iar Rușii i-au cerut-o, a menținut relațiile diplomatice cu Israelul.

Acum câteva zile am stat de vorbă, — domnii Petrac, Câmpeanu și eu — cu un evreu, care are mai multă pondere în lumea lui din Franța, Marcel Schapira. Este cel care a apărat biserica din Paris fiind-că este francmason 33.

După o lungă și animată discuție, am ajuns la concluzia următoare:

El va propune evreilor originari din Romania, care o consideră încă țara lor de origină, cooperarea cu Consiliul Național Român, dacă acesta, în forma pe care o va considera cea mai potrivită, și la momentul ce va alege, se va desolidariza de crimele, persecuțiunile, sau discriminările rasiale, religioase și politice săvârșite în Romania înainte și după 23 August 1944. Este ideea. La care, adăugăm noi, este necesară o completare. Consiliul să se demarcheze limpede, hotărât de crima și acțiunea pe care el a dus-o produce în emigrația românească. Noi suntem alături de dumneavoastră și împreună cu dumneavoastră facem această declarație. Deci poziția dumneavoastră este egală cu a noastră, ceea ce corespunde,

și în această problemă: textului și spiritului declarației comune din 3 iunie 1978, care constituie actul de naștere al Consiliului;
Vă rog, domnule Papanace, să examinați această problemă numai sub unghiul intereselor naționale românești.
Adaug că este — după părerea mea — bine să introduceți în Consiliu germani și unguri din România, dacă se vor găsi în emigrațiile lor, mai ales din Germania.
Domnul Vagacenschi vă va informa de celelalte probleme, printre care și aceea a înmânării de proiectare a unei misiuni — pentru Comunitatea Țărilor dunărene.

Vă rog să primiți, domnule Papanace, salutările mele cordiale

H. Sima